

ningerne i Begyndelsesstillinger, til Elever eller i de første Aar, en Mand tjener, hvor han gennemgaaende er ugift; men jeg tænker paa de Lønninger, som er lave og vedbliver at være lave. Jeg er blevet gjort opmærksom derpaa netop i disse Dage. I Lørdags kom jeg til at tale med et Postbud her i København om Lønningerne. Disse Postbude har det saadan, at naar de melder sig til Tjeneste, saa bliver de Postbude lige fra den første Dag, de er antagne; men af 5 Postbude bliver de 3 ved at være Postbude, indtil de faar deres Afsked; der er intet Avancement, det eneste Avancement, der er, er Lønningsstigningen. Men det er ikke nok at se paa Lønningerne; man maa jo ogsaa se paa, hvilke Udsigter der er til at komme op i højere Stillinger. Hvis en Mand passer sit Arbejde samvittighedsfuldt og udmærket, maa han kunne spørge: Hvorledes er Avancementsforholdene, hvordan er Betingelserne, der derved kan bydes? Her forekommer det mig, at Lønningskommissionen har taget for ringe Hensyn til de daarlige Avancementsforhold ganske særlig for Postbudene. Men der var noget i det, som dette Postbud gjorde mig opmærksom paa, der overraskede mig. Det var hans Udtalelse om, at han efter dette Lønningslovforslag vilde faa mindre, end han havde i Dag, vel at mærke, naar man medregner de 540 Kr., som er udbetalte i ekstraordinært Dyrtidstillæg i Sommer, og som træder i Stedet for det Lønningstillæg, der skulde have haft tilbagevirkende Kraft fra 1. April. Disse Penge faar Postbudet, men naar han derefter skal gaa over til at lønnes efter det nye Lønningslovforslag, daler han 255 Kr. i Løn; han faar saa meget mindre i Løn, end han har i Dag. Og ikke alene det, men saa kommer den højtærede Finansminister og siger, at ogsaa naar han faar saa meget mindre, skulde vi se at stryge Dyrtidsforanstaltningerne, noget, der altsaa vilde ramme dette Postbud igen. Han ved, at han har en saadan Stilling, at han ingen Udsigt har til Avancement; af de 5 Postbude bliver, som sagt, 3 ved med at være Postbude, og for dem er Forholdet saaledes, at et Postbud paa højest Løn, som Tilfældet var med ham, med hvem jeg talte, i Dag faar 1 740 Kr. plus 25 pCt., hvilket er 435 Kr., plus Dyrtidstillæg 1 800 Kr., i alt 3 975 Kr., men efter det Forslag, her foreligger, faar han en Begyndelsesløn af 2 250 Kr., endvidere 1 200 Kr. i Dyrtidstillæg og 270 Kr. i Stedstillæg, altsaa i alt 3 720 Kr.; det er 255 Kr. mindre, end han har i Dag.

Saa kan man sige: Finansministeren erklærer, at det nye koster 25 Mill. Kr. mere — han siger 42 Mill., men de 17 Millioner skal vi trække fra. Ja, men ikke desto mindre faar Postbudet 255 Kr. mindre. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod) ryster paa Hovedet; Sagen interesserer mig voldsomt, og det skulde glæde mig, om jeg tog fejl. Det kan være, at det ærede Medlem ikke vil have de 540 Kr. regnet med; men dem faar Postbudet jo faktisk i Sommer som Vederlag for, at Lønningslovene ikke faar tilbagevirkende Kraft fra 1. April. I Halvaaret fra 1. Oktober til 1. April vil vedkommende faa 255 Kr. mindre, end han har faaet for den forløbne Tid siden 1. April (Finansministeren [Brandes]): Der maa trækkes 180 Kr. fra de 540 Kr.) Ja, jeg skal gøre det op igen. Postbudet faar i Dag 1 740 Kr. og 25 pCt. i Dyrtidstillæg, hvilket udgør 435 Kr. Han vil i Tiden fra 1. April til 1. Oktober have faaet 5 Gange 180 Kr., nemlig 1. April, 1. Juni, 15. Juli, 15. August og 15. September. Det er 900 Kr., altsaa 1 800 Kr. om Aaret, og det giver tilsammen 3 975 Kr. for et Aar; men efter det nye Lovforslag faar han 3 720 Kr. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Finansminister vil have de 180 Kr. trukket fra; Regnestykket er rigtigt, desværre for Postbudene.

Nu kan man sige, at de er ogsaa naaet saa højt op med disse Lønninger, at der ingen Mening er i, at de kommer højere op. Jeg gaar da til et andet Sted i samme Etat, Postvæsenet: En Kontorchef i Generaldirektoratet med førsteklases Løn faar i Dag i Løn og med Dyrtidstillæg og 25 pCt.s Tillæg 7 450 Kr.; men skal efter den nye Ordning have 9 690 Kr. Han faar altsaa 2 240 Kr. mere i det kommende Aar, end han har haft i det forløbne, eller i det kommende Halvaar, saa meget mere, end han har haft i det forløbne Halvaar i Tiden fra 1. April. Hans Indtægter stiger med 2 240 Kr., medens Postbudet faar 255 Kr. mindre!

Ganske det samme Forhold gælder for Togbetjentene. De faar 172 Kr. mindre; men der har man genoprettet den gamle Stilling som Pakmester, fordi Togbetjentene maatte vente for længe paa Avancement, og paa den Maade beholder de det samme, som de har. De har større Udsigt til at avancere til Togførere, end Postbudene har til at avancere til Postbudformænd, som er et grumme ringe Avancement. For Postbudene er Avancementsforholdene, som sagt, meget daarlige.